

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

8. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Itaalia versus komisjon

(kohtuasi T-10/20)

(2020/C 68/66)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, *avvocato dello Stato* G. Rocchitta, *avvocato dello Stato* C. Gerardis ja *avvocato dello Stato* E. Feola)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 30. oktoobri 2019. aasta rakendusotsus C(2019)7815 selles osas, millega kohaldatakse Itaalia suhtes finantskorrektsioone seoses audititega AA/2016/012, AA/2016/003, AA/2016/015/IT, FV/2016/002/IT ja RD1/2016/803/IT;
- teise võimalusena tühistada sama otsus selles osas, millega ühekordse korrektsiooni asemel, mille suuruseks AGEA määras 64 860 193,65 eurot, kohaldatakse majandusaastate 2015 ja 2016 osas kindlamääralist finantskorrektsiooni summas 143 924 279,14 eurot (auditid AA/2016/012, AA/2016/003 ja AA/2016/015/IT);
- igal juhul mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Itaalia vaidlustab hagi esemeks oleva otsuse selles osas, millega talle määrati finantskorrektsioonid Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

- a) Põhjendused audititest AA/2016/012, AA/2016/003 ja AA/2016/015 IT tulenevate pindalatoetuse finantskorrektsioonide kohta:
 1. Esimene väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 ⁽¹⁾, arvestades mõiste „püsirohuma“ määratlust, mis on riigisiseses õiguses kehtestatud ministri 18. novembri 2014. aasta määruse alusel.

2. Teine väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 ⁽¹⁾, artikli 52 lõiget 2 ning komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 907/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 makse- ja muude asutuste finantsjuhtimise, raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise, tagatiste ja euro kasutamise osas ⁽²⁾, artikli 12 lõikeid 2 ja 6, kuna kohaldati kindlat määra, kuigi tegeliku riski liidu eelarvele saab välja arvutada.
 3. Kolmas väide, et on rikutud ELTL artikli 296 lõiget 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41, kuna kohaldati „ebaproportsionaalse jõupingutuse“ üldist klauslit, mille alusel põhjendati kindlamääralist finantskorrektsiooni.
- b) Põhjendused auditist FV/2016/002/IT tuleneva finantskorrektsiooni kohta, mis puudutab tootjaorganisatsioone ja rakendus-kavasid:
4. Neljas väide, et on rikutud komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga ⁽⁴⁾, artikleid 26, 27 ja 106 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾, artiklit 155, kuna üksikasjalik teave tootjaorganisatsioonide esitatud hinnangute paikapidavuse kontrollimise kohta süstemaatilisel puudus ja nende organisatsioonide tunnustamiseks kontrolli ei teostatud.
 5. Viies väide, et on rikutud määruse (EL) nr 543/2011 artikleid 31 ja 106 ning komisjoni 11. märtsi 2014. aasta delegeeritud määrust (EL) nr 499/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1308/2013 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013, muutes komisjoni rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, mis käsitleb puu- ja köögiviljasektorit ning töödeldud puu- ja köögivilja sektorit ⁽⁶⁾, kuna puudus kontroll demokraatliku vastutuse kriteeriumi alusel.
- c) Põhjendus auditist RD1/2016/803/IT tuleneva finantskorrektsiooni kohta, mis puudutab maaelu arengu meetmeid:
6. Kuues väide, et väidetavaid rikkumisi hankemenetlustes ega hankemenetluse eeskirjade täitmata jätmist mõlemal asjaomasel juhul ei esinenud.

⁽¹⁾ ELT 2013, L 347, lk 608.

⁽²⁾ ELT 2013, L 347, lk 549.

⁽³⁾ ELT 2014, L 255, lk 18.

⁽⁴⁾ ELT 2011, L 157, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT 2013, L 347, lk 671.

⁽⁶⁾ ELT 2014, L 145, lk 5.

9. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Paravan versus EUIPO – paragon (Paragon)

(kohtuasi T-11/20)

(2020/C 68/67)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Paravan GmbH (Pfronstetten-Aichelau, Saksamaa) (esindajad: advokaadid I. Jung ja L. Delpy)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: paragon GmbH & Co. KGaA (Delbrück, Saksamaa)